

התפתחות מפתיעה בפרשת אליל-הזמר: בשיחה שהוקלטה בחשאי טען גובה-חוב מטעם קבוצת-פשע מיסתורית כי „הם”

רצחו את ארגוב בכלא!

עשה זאת, וטען כי היו אלה „הם” שפנו להוצאה-לפועל. כאשר איים שרון לפנות לעורך-דין, הסביר לו אוזן כי במיקרה כזה הוא ייצא מהתמונה, ויפסיק להגן עליו מפני „ההם”.

„בעיקבות הדברים הללו הבנתי כי נפלתי קורבן לסחיטה נפשית על-ידי מר אוזן ושולחיו, וכי סחיטה זו לא תיפסק לעולם, וככל שאשלם, כך יגדלו דרישות הסחטנים. אחרי מחשבה החלטתי לשים קץ לדבר. מר מילא אני לא עומד בדרישותיו של אוזן, ומי מילא „ההם” יגיעו אלי כדי לגבות את כספם, אינני יכול למנוע את פגיעתם בי ובמשפחתי אלא על-ידי פנייה לבתי-הדין ולמישפט ולמישטרה.”

עורך-הדין, ששמע את דבריהם של שרון ובנו, הציע להם להקליט את דברי אוזן, וכך הם עשו. בבדיקת תיק ההוצאה-לפועל התברר כי השטר המקורי, שעליו חתם שרון, היה על סכום של 6,640,000 שקלים ישנים ושטר זה הוגש להוצאה לפועל. שרון היה בטוח כי הוא חתם על שטר שסכומו היה מיליון אחד בלבד, וכי הסיפרה 6 הוספה אחר-כך בזיוף. בדיקת פוליגרף שנערכה לאוזן ולשרון אישרה כי השטר המקורי היה אמנם על סך שישה מיליון שקלים, ולא זויף.

בהקלטה נזכר בראשונה שמם של האחים אלפרון, ברמז כי „הם” שולחיו של אוזן והמל” ויום האמיתיים.

באמצעות עורכי-הדין שוקי שטיין וחרותה הראל פנה שרון למישטרה, סיפר את סיפורו ומסר את ההקלטה שערך. פקד מימון ביקש ממנו לחכות בינתיים, ולא להגיש תביעה אורחית כדי שהחקירה המיטרתית לא תיפגע. מיד כאשר הותר לו, הגיש שרון, באמצעות עורך-הדין משה עינבר, התנגדות לכיצוע פסקה-הדין של ההוצאה-לפועל, ונקט בכל הפעולות המיטרתיות הדרושות לענין סובי.

מזל של אלוהים

אוזן ואשתו נעצרו, נחקרו, ושחררו אחרי שבוע. אין כמובן בשלב זה כל ביטחון כי „ההם” אמנם קיימים ולא היו פרי דימוינו של אוזן. אולי עשה שימוש בפחד הקיים מפני האחים אלפרון ולקח עליהם טרמפ, כדי לגבות כספים שלא הגיעו לו משרון.

בשיחה המוקלטת נאמרים הדבי רים הללו:

אוזן: ... אני עצבני, תיתן לי הצעה במוזמן או תלך אתה אליהם ותגמור איתם אתה.

שרון: הם לא בבתי-הסוהר?
אוזן: אני לא יודע...

.....
שרון: כמה כסף אתה קיבלת עד עכשיו?
אוזן: אני לא יודע, הכל רשום אצלם...

.....
שרון: בוא תעזור לי, אם זה לא תלוי בך, זה תלוי בהם, ואותם תפסו. שלושתם בכלא. למי אתה רוצה שאלף? שירצחו אותי? למה אתה לא יכול לעזור לנו?...

שרון: תעשה לי טובה. אני לא ישן בלילה, אני רועי מפחד. אני חולה, אני הולך לסכיץ בבטן, יש לי סרטן, אז מה, עוד שנה עוד חצי שנה אני מתפגר. מוטי, מוטי, הכסף זה הכל בחיים? היית מיליונר, פתאום אתה פחות ממיליונר, הבריאות הולכת ולא חוזרת. אל תאכל לנו את הלב שלנו, אנחנו ישכנו יחד במיסעדה, אכלתי איתך לחם, אל תהיה כמו רשע, אל תהיה כזה חמדן! אני מבקש מך בכל לשון של בקשה...

.....
שרון: מה אתה רוצה? שירצחו אותי?

בעיקבות מפולת המניות הבנקאיות ב-1984, נכנס שרון לקשיי-נילולות, פנה לאוזן וביקש הלוואה בשקלים ישנים, בסכום השווה ל-10 אלפים דולר.

סוכם על תנאי ההלוואה, ובנו של שרון מסר לאוזן שטר, וכביטחון גם שיעבד את שני כלי-הרכב של שרון לטובת אוזן. סוכם כי ההלוואה תוחזר בתשלומים חודשיים בערך של 500 דולר, בשווה-ערך בשקלים ובריבית של 5% לחודש, צמוד לדולר.

עבור הסכומים שקיבל סירב אוזן לתת קבלות. הוא טען כי הלוואות כאלה נעשות ללא קבלות, וכי אם הם רוצים בקבלה עליהם להחזיר את מלוא החוב מיד.

התשלומים שולמו כסידרם עד תחילת 1986. שרון גם שיפץ את משרדו של אוזן, וזוכה תמורת זה ב-2000 דולר. אז חלה אוזן במחלת-לב ואושפז. שרון המשיך להביא את התשלומים לאשתו של אוזן, רחל. באחד הימים אמרה רחל אוזן לבנו של שרון כי מכיוון שלא שילמו חודש אחד, היא שילמה במקומם ל„הם”, והיא לא יכולה עוד. זו היתה הפעם הראשונה שנודע לשרון כי כספי ההלוואה לא באו מכיסו הפרטי של מכרו אוזן, אלא ממקורות של „ההם” המסתוריים.

מאותו רגע החלה מסכת של סחיטות ואימים מצד אוזן, שנמשכה יותר משנתיים. מספר שרון: „מר אוזן היה אומר לי כל העת כי „אם אני אתן להם את השטר, יהיה לך צרות איתם, כי הם אנשים רעים, ואחד כמורך הם אוכלים אותו בלי מלח. אלה אנשים של העולם התחתון, אני מגן עליך ומונע שהם יבואו ויקחו לך הכל.”

האחים אלפרון

שרון פחד מ„ההם” המיסטוריים וממה שהם עלולים לעשות לו ולמשפחתו, והמשיך לשלם כספים מדי חודש, למרות שידע כי את חובו ואת הריבית עבורו כבר סילק מזמן.

ב-1978 דרש אוזן משרון לחתום על שטר-חוב נוסף בסך 90 אלף ש”ח. הוא אמר שאין לו ברירה, כי „ההם” לוחצים עליי. אוזן התחיל להופיע במיפעלו של שרון ולאיים. באותה תקופה התאבד זוהר ארגוב בכלא, ואוזן אמר לבנו של שרון כי לא היתה זו התאבדות, וכי זוהר ארגוב נרצח בידי „ההם”, שיש להם לחימים בכל בתי-הסוהר, בגלל חוב עבור סמים שלא שילם. אוזן גם סיפר כי „ההם” תפסו את בתו ואשתו של ארם שהיה חייב להם כסף ולא שילם, ואנסו אותן אונס קבוצתי, עשו עליהן את צרכיהם, ואו מיהר החייב לשלם את חובו.

הדיבורים הללו עשו את שלהם. בני משפחת שרון רעדו מפחד, והמשיכו לשלם כספים למרות שידעו כי מזמן סילקו את חובם.

בפברואר 1988 הגיעה לשרון אזהרה מההוצאה-לפועל. הוא נדרש לשלם לאוזן 100 אלף ש”ח. אוזן הכחיש גם הפעם כי הוא

ראשי-החולייה-לכילוש-נושאי ביחידה המר-כזית במישטרת תל-אביב. במכתב, מה-11 באוגוסט 1988, מאשר פקד מימון לעורכי-הדין חרותה הראל ושוקי שטיין, שייצגו באותה תקופה את התעשיין שרון, כי ביחידה המרכזית בתל-אביב, במיחלק-כילוש-נושאי, מתנהלת חקירה בגין סחיטה באיומים. המת-לוננים הם שרון ואביו, והתלונה הוגשה ב-8 באוגוסט. השניים מתלוננים כי ב-1984 הם נסחטים, ועד היום פחדו להגיש תלונה.

מישטרה חוקרת אם מרכי אוזן, סוכני-ביטוח מתל-אביב, היה שליחה של תכונת-פשע שהילווחה כספים לאנשים וגב-תה אותם בריבית פרועה ובאמצעים של ה-מאפיה האיטלקית.

על פי דבריו של אוזן, רצחה התכונה את הזמר זוהר ארגוב בכלא, מכיוון שהיה חייב לה כסף עבור סמים, ולא שילם. אותה תכונה גם גרמה להתאבדותו של עורך-הדין ארם פרוסט, שהיה חייב לה כספים ולא היה בידר

יעקב אלפרון (באמצע) בין פרקליטיו (כהן ועמירם) האם הם „הם”?

פקד מימון מאשר כי תלונה מצורף תמליל-שיחה, שהוקלטה על-ידי המתלונן כי שוחח עם החשוד, וכי כל הליך אורחית בבית-המישפט, בשלב זה, עלול לפגוע בחקירה. השיחה בין שרון ובנו לבין מרכי אוזן ב-28 ביולי התקיימה ביוזמתו של שרון, אחרי שקיבל ייעוץ מישפטי.

„הם אנשים רעים”!

קשרים בין שרון לבין אוזן הם קשרים ותיקים. אוזן היה סוכני-ביטוח של שרון.